

[Svend Andersen]

være så kraftig modstander af, at der sker en samling af lovgivningen om og af tilsynet med alt det, der rører sig på dette område. Vi har jo netop i dag en meget stor vifte af lovgivning på området og forskellige tilsyn, og vi siger samtidig, at der sker en gradvis ændring af de enkelte institutioners arbejdsområder. Flere steder overlapper de hinanden, og det gør det nødvendigt, at der sker en gennemgribende revision af den lovgivning, der gælder på området. Det er bl.a. det, forslaget går ud på.

Vi er selvfølgelig enige med forslagsstillerne, når de derefter peger på en fælleslovgivning for alle de forskellige typer af institutioner, som beskæftiger sig med kapitalformidling. Det betyder også, at det er nødvendigt med et fælles tilsyn med disse institutioner for i tilstrækkelig høj grad at kunne sikre, at alles interesser varetages, og de interesser, der skal varetages, er efter vores opfattelse kapitalens – det kan man vel ikke undgå – det er forbrugernes, og det er erhvervenes, og ikke mindst skal det overordnede samfundshensyn tilgodeses.

De interesser, der er kapitalens, behøver ikke nødvendigvis at være de samme som samfundets, og derfor er det nødvendigt, at der er en forskellig repræsentation i de forskellige institutioner. For at opnå dette er det en betingelse, at bestyrelsernes arbejdsvilkår forbedres ved, at der gives en bedre information om, hvad der foregår.

En anden ting, der også er vigtig efter vores opfattelse, er, at bestyrelsen sammensættes på en måde, der sikrer, at alle interesser bliver varetaget. Det betyder ud over det, jeg nævnte før, at der kommer medarbejdervalgte repræsentanter og samfundsvalgte repræsentanter, og her har vi den opfattelse, at de to sidstnævnte kategorier gerne må være i flertal i en sådan institution.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til forslaget, at socialdemokratiet ønsker, at disse repræsentanter ved deres tiltræden får en redegørelse for, hvad der forventes af dem, så de er i stand til at klare enhver situation, der opstår. Det er nødvendigt med information og med oplysning, og samtidig må der være en tilbagemeldingspligt til industriministeren.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget.

Flemming Hansen (KF):

Forslaget indeholder flere forskellige elementer, men groft sagt kan de deles op i 2 puljer, hvoraf den første omhandler etablering af en fælleslovgivning for alle penge- og kapitalformidlende virksomheder.

For en umiddelbar betragtning lyder det måske som en forenkling at slå 6 eksisterende love sammen til én, men de 6 love har ikke så meget tilfælles, at det vil være en fordel, tværtimod. Den nye samlede lov ville blive både meget omfattende og meget uoverskuelig, hvis den skulle have alle de relevante ting med for hvert enkelt reguleringsområde.

Forslagsstillerne kalder det modernisering af den eksisterende lovgivning. Jeg vil nu snarere kalde det en unødigt sammenblanding, der vil gøre det svært at tage hensyn til de enkelte virksomheders særlige forhold.

Endvidere er det svært at se, hvordan tilsynsmyndigheden ville blive bedre og mere effektiv ved at være en fællesmyndighed for alle de omhandlede virksomheder. Jeg tror, man ville miste specialiseringens detailkendskab og dermed få sværere ved at føre et effektivt tilsyn.

Den anden pulje i forslaget handler om bestyrelsernes sammensætning og virke i de omtalte virksomheder. Forslagsstillerne ønsker samfundets rolle styrket. Samfundsrepræsentanter skal sikres plads i bestyrelserne og særskilt informeres af industriministeren. Heller ikke disse tanker er vi enige i. At placere samfundsrepræsentanter i private virksomheder minder mest af alt om starten på en socialisering. Vi kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Skrunsager Skau (V):

Det forslag, vi behandler her, går ud på en lovmæssig sammenblanding af en række virksomheder, der har med penge at gøre: kapitalformidling, forsikring, pensionskasser osv. Jeg føler, at det bliver en sammenblanding ikke alene af agurker og gulerødder, men også af mange andre produkter, og det synes jeg er meget uhensigtsmæssigt. Det vil blive besværligt, bureaukratisk og uoverskueligt for alle, og det kan medføre nogle uheldige bindinger.

Det, jeg kan gå ind for, er en regelsanering og i det hele taget forslag, som gør det